

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň Mgr. Kateřiny Sedlákové a JUDr. Ludmily Petrákové ve věci

žalobce: **Mgr. Dušan Dvořák**, narozený dne 12. ledna 1962
bytem Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká televize**, IČO 00027383
sídlem Na Hřebenech II 1132/4, 147 00 Praha 4

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. září 2025, č. j. 32 C 167/2025-83,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením uvedeným v záhlaví soud prvního stupně odmítl podání ze dne 1. 3. 2025, které bylo soudu doručeno dne 4. 3. 2025 (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
2. Proti tomuto usnesení, které mu bylo doručeno dne 29. 9. 2025, podal žalobce dne 4. 10. 2025 (prostřednictvím vlastní datové schránky; viz č. l. 187 spisu) odvolání. Toto odvolání později doplnil podáními ze dne 13. 10. 2025 (č. l. 267) a 17. 10. 2025 (č. l. 274).
3. Uvádí, že soudu zaslal písemné zmocnění alianci Edukativní konopná klinika, z. s., v zastoupení dozorčího rady Vladimíra Dopity a že pokud by se snad zastoupení z důvodu explicitně doložené diskriminace mělo stát předmětem rozhodnutí, že celé odvolání je tímto vadné, pak sděluje, že důkaz diskriminace má soud ve spisu také ve sdělení metodického postupu, jak postupovat při stížnostech na nečinnost ČT, což popsal v reakci na poslední předžalobní výzvu s více než 100 podáními žalobce a spolupoškozených o důkazech o korupci a kartelu justice s exekutivou maskujících cílené nevyšetřování spáchaných zločinů důvodně podezřelými soudci a státními zástupci. Dále namítá nepřezkoumatelnost usnesení soudu prvního stupně, jeho účelovost a právní formalismus sdělení ze dne 7. 10. 2025 o neoprávněnosti zastoupení zmocněncem z důvodu diskriminace. Žalobce na výzvy soudu prvního stupně řádně reagoval a doložil svá tvrzení o poškození osobnostních práv nejen svých a své rodiny, doložil, že žalovaná svou nečinností nedostála svým zákonným povinnostem a že k nápravě z její strany nedošlo přes desítky předžalobních výzev. Tato nečinnost přímo dopadá na osobnostní práva žalobce, na jeho zdraví, sociální a profesní statut žalobce jako adiktologického experta, vedoucího výzkumu Konopí je lék a exředitelé Edukativní konopné kliniky v Praze. Ze strany žalované jde také o vědomé šíření poplašných zpráv, které mají devastální důsledky pro občany ve zdravotní, sociální a právní rovině. Dále žalobce namítá, že soud prvního stupně se v napadeném usnesení zhostil jemu nepřislušné role mimořádného přezkumného orgánu skutků napadených žalobcem, když jeho rolí bylo a je posoudit toliko nečinnost žalované k daným tvrzením žalobce majícím více než rozumné pochybnosti o oprávněnosti tvrzení ČR k porušení práva Evropy a porušení

práva Evropské unie a nově také důkazů o nemajetnosti žalobce způsobené mj. také nečinností žalované. Žalobce dále odkazuje na konkrétní podání, která v dané věci učinil. Navrhuje, aby odvolací soud zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc vrátil k novému projednání, aby přikázal Národní centrále proti organizovanému zločinu Policie ČR prošetřit porušení § 149 odst. 3-5 tr. zákoníku na žalobci a členech výzkumu Konopí je lék označenými důvodně podezřelými prostějovskými soudkyněmi a státními zástupci v letech 2009-2020, aby žalobce vyzval k ustanovení advokáta a nařídil soudu prvního stupně vyzvat žalovanou, aby sdělila, jaké konkrétní skutečnosti jí brání uzavřít smír se žalobcem.

4. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Žalobce podal dne 4. 3. 2025 u Městského soudu v Praze spolu s dalšími pěti žalobci žalobu, kterou se mimo jiné domáhá ochrany své osobnosti. Řízení o žalobě žalobce na ochranu osobnosti bylo vyloučeno k samostatnému projednání. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 6. 2025, č. j. Ncp 354/2025-31, bylo rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy, a věc byla postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (soudu prvního stupně). Ten žalobce usnesením ze dne 21. 7. 2025, č. j. 32 C 167/2025-35, vyzval, aby ve stanovené lhůtě (jež byla následně prodloužena usnesením ze dne 28. 7. 2025 a ze dne 30. 7. 2025 tak, že uplynula dnem 15. 9. 2025) odstranil vady žaloby a poučil jej, jakým způsobem tak má učinit. V krátkosti lze shrnout, že žalobce byl vyzván, aby uvedl, čeho se svou žalobou domáhá a jasně a srozumitelně vylíčil, čím konkrétně měla žalovaná zasáhnout do jeho osobnostních práv. Žalobce na výzvu soudu reagoval podáním ze dne 13. 9. 2025, avšak navzdory jeho obsáhlosti vytčené vady žaloby neodstranil. A nutno dodat, že se tak nestalo ani dalšími podáními, která žalobce v řízení před soudem prvního stupně či v řízení odvolacím učinil. Tato podání postrádají přehledná, srozumitelná a logicky provázaná tvrzení, z nichž by bylo možno jednoznačně seznat skutkový děj, jakož i nárok, který je na základě tohoto skutkového děje žalobou uplatňován. Tvrzení žalobce jsou nepřehledná, nekonkrétní, mnohdy se žalované ani netýkají (žalobce kritizuje i postup státu a jeho orgánů), a není vůbec jasné, jakými konkrétními jednáními (či opomenutími) žalované, k nimž má docházet již od roku 2012, se má soud zabývat a o čem a jak má rozhodnout. Závěr soudu prvního stupně stran neurčitosti žaloby, jež představuje překážku pro další pokračování v řízení, je proto správný. V úvahu pak nepřichází jiný postup, než žalobu odmítnout dle § 43 odst. 2 o. s. ř.
6. Vzhledem k tomu, že nelze dovodit, že by se jednalo o věc ochrany před diskriminací ve smyslu § 26 odst. 3 o. s. ř., nelze ani dovodit, že by bylo možno se v tomto řízení nechat zastoupit právnickou osobou, k jejíž činností uvedeným ve stanovách patří ochrana před diskriminací (o tom byl žalobce vyrozuměn již přípisem soudu prvního stupně ze dne 7. 10. 2025, č. l. 210). Tato skutečnost však žalobci nemohla být na újmu, neboť jeho odvolání bylo vyhodnoceno jako včasné a odvolací soud přihlížel i k obsahu podání, které bylo původně učiněno Edukativní konopnou klinikou, z. s., dne 8. 10. 2025 a které žalobce poté připojil (a odkázal na ně) ve svém podání ze dne 17. 10. 2025. Na výše uvedený závěr, že žalobní nárok nebyl jasně a určitě vymezen, tak tato okolnost nemohla mít žádný vliv.
7. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. a contr., neboť žalované v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí, vyjma části týkající se výroku o nákladech řízení, je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí, jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na

vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 17. prosince 2025

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu